

OSTRADANIE (3) *sb n*

o prawdopodobnie jasne (tak w ostradać); pierwsze a pochylone, drugie jasne; teksty nie oznaczają é.
sg N ostrądani(e) (2). ◊ A ostrądani(e) (1). ◊ [L ostrądaniu.]

Sł stp, Cn brak, Linde XVI w. (jeden z niżej notowanych przykładów) s.v. ostradać.

*Utrata czegoś [czego] (3) : A wždy o to nic niedbamy/ więcej sobie przekładając sprawy tego
nikczemnego światá/ niżli ty wżytki łrogości á ostrądanie wiecznych radości swoich. RejPos 6v;
A cożci s thego vroście? Kłopoty/ rospacz/ ofthradanie máięthności/ niebezpieczeństwo/ gárdłá
márne ftrácenie/ y wieczne zginienie. RejPos 180v; Laceratio — Targanię, członku niektórego
oftradanie. Calep 576a.*

[Szereg: »nie dawanie ani ostradanie«: A iżby Duch Święty jaśniej dołożył, iż nie w dawaniu ani
w ostradaniu majątności [...] należy doskonałość. TraktKom 326.]

Synonimy: stracenie, utrata.

Cf OSTRADAĆ

EW